

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/220/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1223203766
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:1223203766.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Ilavského a sudkýň JUDr. Kataríny Slováčekovej a JUDr. Táne Šefčíkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., narodená XX.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu C., D. E. XXX/XX, dieťa matky: F. C. G., narodená XX.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu C., D. E. XXX/XX, zastúpená splnomocnencom: Mgr. Renáta Dobrovodská, advokát, adresa sídla Bratislava, Rožňavská 22, a otca: F. F. B., narodený XX.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu H., I. J. XXX/XX, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II, č. k. 40P/131/2025 - 138 z 21. októbra 2025, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ruší a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd uznesením ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec za opatrovníka maloletému dieťaťu: A. B., narodená XX.XX.XXXX, na zastupovanie v konaní vedenom na Mestskom súde Bratislava II pod spisovou značkou 40P/132/2025 (výrok I.) a návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (výrok II.).

2. Na odôvodnenie takéhoto svojho rozhodnutia uviedol, že matka sa návrhom z 22.09.2025 domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil rodičom maloletého dieťaťa výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu za účelom obnovenia alebo zlepšenia narušenej rodičovskej komunikácie, podpory vzájomnej rodičovskej kooperácie, vzťahov medzi rodičmi a vytvorenia bezpečného prostredia pre maloletú A., a to na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Lučenci, na Referáte poradensko-psychologických služieb, so sídlom Lučenec, Petófiho 39, v rozsahu 30 hodín dôvodiac, že obdobné neodkladné opatrenie už bolo nariadené Mestským súdom Bratislava II dňa 08.08.2024, a to na návrh Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, pričom matka takéto rozhodnutie súdu riadne plnila a odborného poradenstva sa zúčastňoval a že otec sa takéhoto poradenstva nezúčastnil a svoju neúčasť neospravedlnil. Predmetné rozhodnutie Mestského súdu Bratislava II bolo neskôr zrušené uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 14CoE/14/2024 - 839 z 18.12.2024 z dôvodu procesného pochybenia Mestského súdu Bratislava II pri jeho nariadovaní, pričom odvolací súd vo svojom rozhodnutí nedospel k záveru, že by neboli dané predpoklady na to, aby pri riadnom procesnom postupe bolo takéto neodkladné opatrenie nariadené. Mestský súd Bratislava II preto mal svoje procesné pochybenie napraviť a postupom podľa § 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky číslo 207/2016 Z.z., ktorou sa upravujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej len „Vyhláška“), mal sám nariadiť výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu za účelom obnovenia a zlepšenia rodičovskej komunikácie. Mestský súd Bratislava II dňa 28.04.2025 na pojednávaní svojim uznesením nariadil výkon rozhodnutia po tom, čo kolízny opatrovník, ako aj okresný prokurátor vo svojich vyjadreniach odporúčali súdu pred nariadením výkonu rozhodnutia nariadiť výchovné opatrenie z dôvodu, že vzťahy medzi otcom a matkou

a otcom a maloletou A. nie sú dobré, ako aj s ohľadom na to, že otec sa s maloletou nevidel už 2 roky, a preto nepozná jej potreby. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny dňa 16.06.2025 pozval oboch rodičov aj s ich právnymi zástupcami na prípadovú konferenciu za účelom obnovy vzťahu medzi otcom a maloletou A., avšak otec sa na takúto konferenciu nedostavil bez ospravedlnenia a dňa 24.06.2025 podal žalobu na ochranu osobnosti v mene maloletej A. a oznámenie o vzniku konfliktu záujmov a žiadosť o zmenu kolízneho opatrovníka. Dňa 08.07.2025 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec opätovne podal na súd návrh na nariadenie výchovného opatrenia neodkladným opatrením, ktorý návrh Mestský súd Bratislava II dňa 08.08.2025 zamietol. Zo správy kolízneho opatrovníka z 13.05.2025 vyplýva, že maloletá A. pri styku s otcom prejavuje citlivé a úzkostné správanie, ktoré ju zbytočne traumatizuje, čo zreteľne poukazuje na nevhodnosť pokračovania výkonu rozhodnutia v aktuálnej forme. Podľa názoru matky väzba dieťaťa k matke je biologicky daná, avšak väzba k otcovi je otázkou budovania vzťahov a vzájomného kontaktu, pričom v tejto rovine otec nemá nastavenú empatiu vo vzťahu ku svojej dcére a nemá alebo nechce mať schopnosť vnímať a zdieľať emócie a pocity svojej dcéry. Uvedené okolnosti, v spojení s konaním o výkon rozhodnutia jednoznačne poukazujú na nutnosť úpravy komunikácie otca s matkou, aby sa zabránilo ďalšiemu vážnemu zhoršeniu psychického zdravia maloletej.

3. Vec právne posúdil podľa článku 2 ods. 1, § 117 zákona číslo 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej len „CMP“), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a ods. 2 písm. d), § 326 ods. 1 a ods. 2, § 327, § 328 ods. 1 a ods. 2, § 329 ods. 1 a ods. 2, § 331 zákona číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej len „CSP“), článku 5, § 31 ods. 2 a § 37 ods. 2 písm. d) zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZR“) a dospel k záveru, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný a je potrebné ho zamietnuť.

4. Na odôvodnenie takéhoto svojho záveru uviedol, že po oboznámení sa s návrhom matky, priloženými listinnými dôkazmi, s poukazom na citované zákonné ustanovenia a rozhodnutia odvolacích súdov (Krajského súdu v Banskej Bystrici spisovej značky 12CoP/52/2021 z 20.10.2021, Krajského súdu v Banskej Bystrici spisovej značky 12CoP/3/2022 z 11.02.2022, Krajského súdu v Trnave spisovej značky 12CoPno 7/2025 zo 07.05.2025 a Krajského súdu v Trnave spisovej značky 14CoE/14/2024 z 18.12.2024) dospel k záveru, že nariadiť neodkladným opatrením výchovné opatrenie podľa návrhu matky nie je možné, a preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Výchovné opatrenie podľa § 37 ZR predstavuje samostatný hmotnoprávny inštitút a jeho realizácia si vyžaduje vedenie riadneho súdneho konania vo veci samej. Takéto konanie zahŕňa nariadenie pojednávania, vykonanie dokazovania a následné meritórne rozhodnutie. Neodkladné opatrenie podľa procesnoprávnych predpisov slúži na zabezpečenie dočasnej, predbežnej ochrany práv alebo na zabránenie vážnej ujme, pričom nemá charakter definitívneho rozhodnutia o veci samej. Jeho účelom je zabezpečiť stav veci do času, než bude možné riadne rozhodnúť v meritórnej rovine. V prípade, že by súd nariadil neodkladné podľa návrhu matky, nešlo by o opatrenie s charakterom dočasnosti a predbežnosti poskytovanej ochrany, ale fakticky by nahradilo rozhodnutie vo veci samej.

5. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok III.). Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil len právne poukazom na § 52 CMP.

6. Uznesenie vo výroku II. a v závislom výroku III. o trovách konania napadla riadnym a včasným odvolaním matka s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne s návrhom na jeho zmenu úplným vyhovením návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, vniac súd prvej inštancie, že tento nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že svoje rozhodnutie založil na nesprávnom právnom posúdení veci [§ 365 ods. 1 písm. b), písm. f) a písm. h) CSP].

7. Na odôvodnenie svojho odvolania uviedla, že svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia postupom súdu v zmysle § 3 ods. 2 Vyhlášky smerovala do odvolacieho konania vedeného na Krajskom súde v Trnave pod spisovou značkou 13CoE/10/2025 v presvedčení, že o takomto návrhu má ako vecne príslušný rozhodnúť Krajský súd v Trnave prejednávajúci odvolanie matky voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č. k. 39P/176/2021 - 233 z 29.09.2022, ktoré sa zaoberalo výkonom rozhodnutia. Krajský súd v Trnave takýto návrh matky zaevidoval a priradil mu spisovú značku 13CoPno 3/2025

a postupom podľa § 6 ods. 1 CMP postúpil vec Mestskému súdu Bratislava II ako súdu príslušnému na rozhodnutie o návrhu matky. Súd prvej inštancie však uvedený návrh matky v rozpore s pokynom Krajského súdu v Trnave zaevidoval pod novú spisovú značku, a to pod spisovú značku 40P/131/2025 napriek tomu, že o predmetnom návrhu mal súd rozhodovať v konaní vedenom pod spisovou značkou 37Em/3/2024. Následne súd prvej inštancie takýto návrh matky nesprávne právne posúdil podľa § 325 a nasledujúcich CSP napriek tomu, že z jeho obsahu bolo zrejmé, že tento matka podala s cieľom zabezpečiť v konaní o výkon rozhodnutia práva maloletej A. a jej najlepši záujem, nakoľko akýkoľvek väčší zásah do psychiky maloletej núteným výkonom rozhodnutia spôsobuje diskomfort v jej psychickom prežívaní a eskaláciu vzťahov v rodine. Matka v konaní preukazovala, že maloletá A. je citovo naviazaná na matku a násilne vynútený styk otca s maloletou či dokonca násilné odoberanie maloletej by spôsobilo nezvratnú psychickú traumu maloletej. Preto matka považuje za nutné, aby obaja rodičia absolvovali toto výchovné opatrenie, za účelom zlepšenia komunikácie medzi nimi a tým zlepšenia aj vzťahu otec – dcéra. Mestský súd Bratislava II túto snahu matky ignoruje a vytvára zbytočné konania, o ktoré matka vo svojich návrhoch nežiada a svoje rozhodnutie opiera o nerelevantné ustanovenia právnych predpisov, ktoré s návrhmi matky žiadnym spôsobom nesúvisia.

8. Súd prvej inštancie nerešpektoval vôľu matky vyjadrenú v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, z ktorého bolo zrejmé, že predmetný návrh podala do konania vedeného na súde prvej inštancie pod spisovou značkou 40P/76/2024 v spojení so spisovou značkou B3 - 37P/87/2023 a predmetnú vec zapísal pod novú spisovú značku 40P/121/2025. Súd takto konal napriek tomu, že vec prejednávajúca sudkyňa vedela, že komunikácia medzi rodičmi maloletej nie je prijateľná, čo vyplýva aj zo zápisníc z pojednávania súdu konaných dňa 04.07.2024 a 28.04.2025. Matka má za to, že z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva nevyhnutná potreba zlepšenia komunikácie rodičov, nakoľko maloletá A. je v súčasnosti zverená do osobnej starostlivosti matky, ktorá je jej primárnou vzťahovou osobou a zabezpečuje jej každodennú starostlivosť a výchovu. Matka poukazuje na to, že styk maloletej s otcom osamote v minulosti spôsoboval nepriaznivý psychický stav maloletej, čo bolo opakovane dokumentované. Obdobne sa to stalo aj dňa 03.05.2025 a 08.05.2025, kedy sa otec dostavil na dohodnutý styk. Po uvedených dňoch matka kontaktovala Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, ktorý matku s maloletou pozval na pohovor za účelom objektívneho zistenia psychického stavu maloletej, nakoľko tá sa počas stretnutia s otcom prejavovala plačlivo, keďže ju otec chcel zobrať do H., pričom privolal aj policajnú hliadku, čím evidentne eskaloval situáciu, ktorú maloletá vnímala veľmi negatívne. V oboch prípadoch maloletá A. výslovne prejavila nechotu ísť do H. s otcom, pričom jej reakcia jednoznačne naznačuje, že nechce byť s otcom osamote. Tieto okolnosti ukazujú na to, že neexistuje dostatočná vzťahová väzba medzi otcom a maloletou, čo má nepochybne negatívny dopad na psychické a emocionálne zdravie maloletej. Otec nezabezpečuje riadny styk s maloletou a neprejavuje žiadnu iniciatívu k zlepšeniu tohto vzťahu. Doposiaľ sa nezúčastnil znaleckého dokazovania, ktoré by malo slúžiť na objektívne posúdenie vzťahu medzi ním a maloletou a vyhýba sa akýmkoľvek krokom na nápravu situácie. Taktiež neudržiava telefonický ani iný kontakt s maloletou už viac ako 2 roky. Je preto v najlepšom záujme maloletej, aby bola jej psychická pohoda stabilizovaná a akékoľvek prípadné zmeny v psychickom rozpoložení maloletej boli podchytené v správnom čase tak, aby v budúcnosti maloletá netrpela zbytočnými traumami z detstva, ktoré by znižovali kvalitu jej života. Nakoľko súd prvej inštancie nezohľadnil takéto tvrdenia matky a ňou predložené dôkazy, došlo k závažnému porušeniu procesných práv matky, ktoré zabezpečujú nielen ochranu jej práv v konaní, ale aj rovnaký prístup k spravodlivosti a právo na riadne rozhodnutie. Súd prvej inštancie sa opomenul vysporiadať s otázkou aplikácie ustanovenia § 3 ods. 2 Vyhlášky.

9. Otec maloletej a kolízny opatrovník odvolací návrh nepodali. Otec maloletej sa k odvolaniu matky nevyjadril.

10. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení sa k odvolaniu matky zotrval na svojich doterajších písomných aj ústnych vyjadreniach poukazujúc na to, že maloletá je vystavená stresovým situáciám plynúcim z výrazného konfliktu rodičov, čo v každom prípade môže negatívne vplývať na zdravý psychický a sociálny vývoj maloletej.

11. Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba – matka (§ 359, § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný [§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d) CSP], postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na

rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie matky je plne dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a postupom podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. S prihliadnutím na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i odvolacie argumenty matky bolo potrebné posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď návrh matky na uloženie povinnosti rodičom zúčastniť sa na odbornom poradenstve za účelom obnovenia zlepšenia narušenej rodičovskej komunikácie, podpory vzájomnej rodičovskej kooperácie, vzťahov medzi rodičmi a vytvorenia bezpečného prostredia pre maloletú A. na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Lučenci postupom podľa § 3 ods. 2 Vyhlášky (neodkladným opatrením súdu v konaní o výkon rozhodnutia súdu) ako nedôvodný zamietol.

14. Matka odvoláciu argumentáciu založila predovšetkým na tom, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v časti o zamietnutí jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní o výkon rozhodnutia nepreskúmateľné, nakoľko z predmetného rozhodnutia nie je zrejmé, prečo súd prvej inštancie vec neposúdil podľa § 3 ods. 2 Vyhlášky napriek tomu, že matka si v konaní jednoznačne uplatnila nárok na nariadenie neodkladného opatrenia súdu v konaní o výkon rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 39P/176/2021 - 233 z 29.09.2022 vedeného súdom prvej inštancie pod spisovou značkou 37Em/3/2024, prečo v tejto súvislosti nevykonal dokazovanie dôkazmi predloženými matkou súčasne s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a napokon z akého dôvodu v rozpore s návrhom matky a usmernením Krajského súdu v Trnave vec právne posúdil ako nárok podľa § 37 ZR. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj postupu súdu, ktorý rozhodnutiu predchádzal, dospel k záveru, že odvolacie námietky matky o nesprávnom procesnom postupe znemožňujúcom matke, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces (pre riadne neodôvodnenie odvolaním napadnutého uznesenia v časti zamietnutia jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní o výkon rozhodnutia vo veci starostlivosti o maloletú A.), ale aj námietky o nesprávnom právnom posúdení veci (a to či už z dôvodu, že súd neposúdil vec podľa právnych predpisov, ktoré sa na ňu vzťahovali, ale aj z dôvodu, že nevykonal pre rozhodnutie vo veci potrebné dokazovanie o možnosti dosiahnuť plnenie rozhodnutia účasťou rodičov a maloletej na matkou navrhovanou odbornom poradenstve, prípadne ak ho aj vykonal, tak ho žiadnym spôsobom nevyhodnotil) sú plne dôvodné.

15. Pokiaľ ide o námietku o nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26.02.2010). Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 4/2009).

16. Súd prvej inštancie nárok matky uplatnený v jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súdu v konaní o výkon rozhodnutia súdu o styku otca s maloletou právne posúdil ako oprávnenie/právo súdu v prípade zistenia nevhodného správania sa detí, ako aj porušovania povinností rodičov vyplývajúcich im z ich rodičovských práv a povinností, alebo zneužívania ich práv, rozhodnúť o uložení výchovných opatrení postupom podľa § 37 ZR. Odvolací súd sa s takýmto právnym posúdením veci súdom prvej inštancie nestotožňuje, a preto námietku matky o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie považuje za plne dôvodnú.

17. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. Podľa § 370 ods. 1 CMP podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

19. Podľa § 376 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

20. Podľa § 3 ods. 1 Vyhlášky súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu.

21. Podľa § 3 ods. 2 Vyhlášky ak súd zistí, že plnenie rozhodnutia možno dosiahnuť účasťou na sociálnom poradenstve, psychologickom poradenstve alebo na inom odbornom poradenstve, povinnosť podrobiť sa poradenstvu možno nariadiť neodkladným opatrením. Neodkladné opatrenie nariadiť po predchádzajúcom posúdení vhodnosti a predpokladaného času trvania neodkladného opatrenia osobou, u ktorej sa má poradenstvo vykonať.

22. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že práve citované ustanovenia Vyhlášky obsahujú osobitné dôvody odôvodňujúce nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v nariadení sociálneho poradenstva, psychologického alebo iného odborného poradenstva, pričom v tomto prípade sa nejedná o výchovné opatrenie, konanie o uložení ktorého sa vyžaduje riadne vykonanie dokazovania a rozhodnutie vo veci samej rozsudkom. Takýmito dôvodmi sú buď možnosť dosiahnuť plnenie rozhodnutia (§ 3 ods. 2 citovanej Vyhlášky) alebo možnosť dosiahnuť účel odkladu výkonu rozhodnutia nariadením takéhoto poradenstva neodkladným opatrením (§ ods. 4 ods. 1 citovanej Vyhlášky).

23. V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

24. Podľa článku 5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZR“) záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadnia najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

25. V zmysle čl. 41 ods. 4 ústavného zákona číslo 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava Slovenskej republiky“) starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu na základe zákona.

26. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa (tu por. oznámenie Federálneho ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 104/1991 Zb.) je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa, táto zásada je vyjadrená aj v § 28 ods. 1 a 2 ZR. Dieťa má teda zákonom garantované právo byť vychovávané oboma rodičmi, a to aj v prípade, ak rodičia spolu nežijú. Aj rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti, má preto právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove maloletého dieťaťa, osobne sa o dieťa starať a budovať citové a rodinné väzby s ním, nakoľko stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúcimi. Prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí musí však byť záujem dieťaťa (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa). Dieťa oddelené od jedného alebo oboch rodičov má priznané právo udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa (článok 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa). Žiadne dieťa nesmie byť vystavené svojvoľnému zasahovaniu do svojho súkromného života a rodiny a dieťa má právo na zákonnú ochranu proti takým zásahom alebo útokom (článok 16 Dohovoru o právach dieťaťa).

27. Podľa článku 24 ods. 2 a 3 Charty základných práv Európskej únie č. 2012/C 326/02 (ďalej len „Charta základných práv Európskej únie“), pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie

záujmy dieťaťa. Každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

28. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že úloha oboch rodičov je v živote maloletého dieťaťa nezastupiteľná. Záujmom dieťaťa je nepochybne, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa. Starostlivosť a výchova o maloleté dieťa predpokladá zabezpečenie nielen materiálnych, ale i nemateriálnych podmienok, ktoré umožňujú rozvíjanie osobnosti maloletého dieťaťa. V procese socializácie maloletého dieťaťa je v zásade nevyhnutná účasť oboch rodičov. Po rozpade rodiny s maloletými deťmi nielen etika príbuzenských vzťahov, ale aj zákon zaväzuje deti k povinnosti svojich rodičov ctíť a rešpektovať, kým rodičovská zodpovednosť (za riadnu výchovu detí) je prikázaná obom rodičom; preto, pokiaľ nie sú zistené také skutočnosti, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovskej zodpovednosti, nie je dôvod na to, aby rodič, v ktorého priamej starostlivosti maloleté dieťa nie je, aby sa tento rodič s maloletým dieťaťom nestretával. Záujem maloletého dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom a tento záujem vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v živote maloletého dieťaťa bez pochybnosti nezastupiteľné postavenie (nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 554/04). Základným právom každého maloletého dieťaťa je právo na pravidelný kontakt s obidvoma rodičmi. Záujem maloletého dieťaťa treba skúmať z objektívneho hľadiska a je nesporné, že v záujme maloletých detí je, aby sa vytváral pozitívny vzťah maloletých detí k obom rodičom, a to nevyhnutne vyžaduje pravidelný styk (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/207/2018 zo dňa 29.10.2019).

29. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší len, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom [písm. b)].

30. Konštatovanie, že vada konania vymedzená v práve odcitovanom ustanovení základného predpisu občianskeho procesného práva Slovenskej republiky je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka konania na spravodlivý súdny proces (inak práva zaručeného okrem zákonov i článkom 46 a nasledujúcimi Ústavy Slovenskej republiky, čiže ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov a tiež článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, tohto inak uverejneného v prílohe oznámenia Federálneho ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.), patrí už k záverom ustálenej rozhodovacej praxe tunajšieho súdu. I podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12. mája 2004 sp. zn. I. ÚS 226/03) a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozsudok z 27. apríla 2006 sp. zn. 4Cdo 171/2005), za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie možno považovať tiež nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

31. Požiadavky na riadne odôvodnenie uznesenia súdu v podmienkach vnútroštátnej úpravy slovenského civilného procesu v čase rozhodovania súdom prvej inštancie vymedzoval (na úrovni zákona) § 236 CSP, podľa ktorého v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie označenie súdu, ktorý ho vydal, označenie strán a ich zástupcov, označenie prejednávaného sporu, výrok, stručné odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia. Korektným a i ústavne konformným výkladom takéhoto ustanovenia pritom treba dospieť k záveru, že s práve uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení v žiadnej novej interpretácii nevyplývajú a napokon i len všeobecné súhrnné zistenia, konštatovania alebo závery bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto vyvodené. Ak povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu (ktoré sa vysporiada i so špecifickými námietkami účastníka konania); porušením uvedeného práva účastníka konania je na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej, že sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia pre práve zvoleným spôsobom) odníma aj možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky s jeho dôvodmi v rámci využitia prípadných riadnych alebo i mimoriadnych opravných prostriedkov) a výskyt takejto vady zakladá sám osebe dôvod odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

32. Podľa názoru odvolacieho súdu potom vyššie priblíženou vadou bolo postihnuté i rozhodnutie pojaté do napádaného uznesenia v prejednávanej veci, otázku správnosti ktorého urobila predmetom odvolacieho konania matka maloletej A.. Tak, ako to namietala samotná matka maloletej vo svojom odvolaní, že odvolaním napádané uznesenie súdu prvej inštancie je nedostatočne odôvodnené, teda arbitrárne, aj odvolací súd dospel k záveru, že v odôvodnení odvolaním napadnutého rozhodnutia úplne absentujú dôvody, prečo konkrétne skutkové tvrdenia matky uvádzané v jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neodôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania o výkon rozhodnutia o styku otca s maloletou spôsobom navrhovaným matkou. Okrem toho však v rozhodnutí absentujú aj skutkové zistenia súdu o tom, ktoré konkrétne pre vec rozhodujúce skutkové okolnosti mal súd prvej inštancie z matkou predložených dôkazov za osvedčené. Pokiaľ súd prvej inštancie bez ďalšieho návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol z dôvodu, že tento smeroval k rozhodnutiu o uloženie výchovných opatrení zmysle § 37 ZR, pričom sa nevysporiadal s jej jednoznačnou argumentáciou uvedenou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, že jej návrh smeruje k prijatiu opatrenia súdu umožňujúcemu dosiahnuť dobrovoľné/nenútené splnenie vykonávaného rozhodnutia uložením povinnosti rodičom maloletej podrobiť sa navrhovanému poradenstvu, jeho rozhodnutie je pre nedostatok dôvodov nepresvedčivé a jeho závery sú nepreskúmateľné.

33. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie na jednej strane síce vyplýva, že súd síce vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými matkou (prepisom nahrávky z pojednávania zo dňa 04.07.2024; návrhom na vydanie výchovného opatrenia zo dňa 07.08.2024; uznesením Mestského súdu v Bratislave II, zo dňa 08.08.2024, sp. zn. 37Em/3/2024 - 495; správou z poradensko-psychologického procesu zo dňa 10.12.2024; uznesením Krajského súdu v Trnave, zo dňa 18.12.2024, sp. zn. 14CoE/14/2024 - 839; uznesením Mestského súdu v Bratislave II, zo dňa 05.11.2024, sp. zn. 40P/76/2024 - 973; pozvánkou zo dňa 20.08.2024; úradným záznamom zo dňa 22.08.2024; správou zo dňa 20.11.2024; odoslaním elektronickej pozvánky F. F. B.; ústavnou sťažnosťou zo dňa 27.01.2025; návrhom matky na spojenie vecí zo dňa 01.02.2025; urgenciou matky na spojenie vecí zo dňa 20.05.2025; urgenciou matky na spojenie vecí zo dňa 15.07.2025; urgenciou matky na spojenie vecí zo dňa 06.08.2025; emailom zaslaným predvolaním na znalecké dokazovanie; otcovou odpoveďou na predvolanie; Uznesením Ústavného súdu zo dňa 12.06.2025, sp. zn. I. ÚS 369/2025-32; žiadosťou o pokračovanie v znaleckom dokazovaní zo dňa 22.08.2025; Uznesením Mestského súdu v Bratislave II, zo dňa 28.04.2025, sp. zn. 37Em/3/2024 - 1101; SMS komunikáciou matky a otca; návrhom na odklad výkonu rozhodnutia podaným matkou dňa 30.04.2025; pozvánkou zo dňa 16.06.2025 na prípadovú konferenciu; žalobou na ochranu osobnosti zo dňa 24.06.2025; oznámením o vzniku konfliktu záujmov a žiadosťou o zmenu kolízneho opatrovníka zo dňa 30.06.2025; návrhom na nariadenie výchovného opatrenia zo dňa 08.07.2025; Uznesením Mestského súdu v Bratislave II, zo dňa 08.08.2025, sp. zn. 40P/101/2025 - 87; SMS správami medzi matkou a otcom od 29.04.2025; SMS správou zo dňa 20.08.2025) avšak na druhej strane zo samotného odôvodnenia rozhodnutia nie je možné dozvedieť sa čokoľvek o tom, ktoré pre vec rozhodujúce skutkové okolnosti mal z takto vykonaného dokazovania za preukázané/osvedčené a pre ktoré to už neplatilo.

34. Riadiac sa takýmito úvahami potom odvolaciemu súdu nezostalo iné ako len konštatovať, že súd prvej inštancie pochybil, keď odôvodnenie jeho rozhodnutia je výrazne nepresvedčivé a nepreskúmateľné pri zdôvodnení pre rozhodnutie podstatných skutočností, nakoľko z jeho obsahu nemožno zistiť, akými úvahami sa pri svojom rozhodovaní riadil, z ktorých dôkazov vychádzal, resp. ktoré skutočnosti považoval za osvedčené a pod. Pokiaľ teda súd prvej inštancie dospel k záveru o neosvedčení potreby bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania spôsobom navrhovaným matkou maloletej bez toho, že by tento svoj záver náležite zdôvodnil, a umožnil tým účastníkom konania sa voči takémuto záveru náležite brániť, porušil tým práva účastníkov konania na spravodlivý proces.

35. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá sama osebe nielen dôvod odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, ale zároveň i nevyhnutnosť rozhodnutia spôsobom predpokladaným § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

36. Odvolaciemu súdu preto neostávalo iné, než v záujme zachovania práva účastníkov konania na riadny dvojinštančný proces so všetkými jeho atribútmi (zahŕňajúci vykonávanie základného dokazovania na rozhodujúce otázky v prvej inštancii súdov, dostatočne konkrétne právne posúdenie

veci i v tomto stupni a do tretice tiež vypravenie rozhodnutia majúceho konanie skončiť odôvodnením zodpovedajúcim úprave v ust. § 236 CSP), uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

37. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní sa riadiť názorom odvolacieho súdu, ktorým je podľa § 391 ods. 2 CSP viazaný, zopakovať dokazovanie matkou predloženými dôkazmi podstatnými pre rozhodnutie vo veci, a to za účelom zistenia, či plnenie vykonávaného rozhodnutia Okresného súdu Bratislava III č. k. 39P/176/2021 - 233 z 29.09.2022 v časti úpravy styku otca s maloletou možno dosiahnuť účasťou rodičov maloletej na matkou navrhovanom odbornom poradenstve, opätovne posúdiť nároky matky uplatnené v tomto konaní podľa § 3 ods. 2 Vyhlášky, v prípade potreby a aj v závislosti na prípadnej ďalšej procesnej aktivite účastníkov konania vyhodnotiť osvedčenie aj ich ďalších skutkových tvrdení rozhodných pre rozhodnutie vo veci, náležite zhodnotiť výsledky celého konania a až následne opätovne rozhodnúť o veci, to samozrejme i s vyhotovením nového rozhodnutia aj odôvodnením obsahujúcim patričné odpovede na všetky významné otázky. V konečnom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania.

38. K prijatiu tohto rozhodnutia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).